

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۸ نومبر ۲۰۱۹

ما چرا ساکتیم؟؟ بر بام خانه های ما خاک مرده پاشیده اند و یا خود مرده ایم؟؟

یکشنبه- ۲۶ عقرب ۱۳۹۸ - کابل: بین اعضای خانواده و روستای زادگاهم یک اعتقاد وجود دارد، مبنی بر این که هرگاه دزدان خواسته باشند، مال خانه ای را چنان سرقت نمایند، که صاحبخانه اصلاً خبر نشود، بر بام خانه خاک و یا خاکستر مرده می پاشند.

من به این کار ندارم که این اعتقاد از کجا آمده و چقدر راست و یا غلط است، آنچه برای من اهمیت دارد و می خواهم در یادداشت امروز در باره اش اندکی بحث نمایم، سکوت گورستانی است که فعلاً در جامعه ما حاکم است و همان اعتقاد بی پایه روستائی را تداعی می نماید.

حتمی نیست که انسان به تمام رسانه های جهان مراجعه نموده بدانها دسترسی داشته باشد، آنهایی که چون این قلم مطالب پورتال را با دقت لازم مطالعه می نمایند متوجه می شوند که در سراسر جهان از امریکای لاتین گرفته تا خاور میانه و شرق آسیا، کافیت تا دولتها تصمیم نچندان مهمی بگیرند که در آن توده ها منافع شان را با خطر مواجه ببینند، همه به صورت عاجل دست به دست یک دیگر داده، چنان توفنده به خیابانها و جاده ها می ریزند که دولت های به ظاهر مستحکم و بر سر اقتدار ناگزیر در مقابل شان تسلیم می شود.

چنانچه از یک سال بدین سو جنبش واسکت های زرد در فرانسه که به خاطر بلند رفتن قیمت بنزین آغاز یافت، "مکرون" رئیس جمهور آنکشور را باربار به پای مردم افکنده نه زور و تشدد نیروهای امنیتی مردم را از عزم شان باز داشت و نه هم ریفرم های فریبنده طبقات حاکم.

در چیلی، مردم به علت بلند رفتن قیمت تکت وسایل حمل و نقل، با چنان قاطعیتی به سرکها ریختند، که به گفته مردم "دولت را از گوه خوردنش پشیمان" نمودند.

در همین دوروز گذشته، با بلند رفتن قیمت بنزین در ایران، علی رغم این که در آن کشور استبداد مذهبی مبارزه که جای خود دارد حتا خواستن حق و حقوق ماهیانه را با شلاق و زندان پاسخ می دهد، باز هم مردم ایران با ریختن خشم آلود شان به خیابانها نشان دادند که هنوز هم زنده هستند، نفس می کشند و برای حق خود حاضر اند تا پای جان برزمند.

مگر در وطن ما افغانستان چه؟؟؟

۱- حاکمیت دست نشانده و بادارانش در اقصا نقاط افغانستان، روزی در ننگرهار، روز دیگر در قندهار، قندوز، بلخ، بادغیس، هرات، نیمروز، تخار، صفحات مرکزی و سایر نقاط کشور، با ریختن بمب، با حملات شبانه و با صد ها وسیله دیگر جان مردم را گرفته همه روزه به ده ها فامیل را به ماتم می نشانده، مگر صدائی از هیچ کجا به خصوص روشنفکران افغانستان که می بایست به مثابه پیشتاز و پیشقراول جنبش خطر کنند، بلند نمی شود.

۲- حاکمیت دست نشانده و بادارانش، روز تا روز از نان مردم گرفته با هزاران حيله و نیرنگ، زیر نام بازار آزاد و اقتصاد بازار آزاد، مردم را به خاک سیاه می نشانده، قیمتی چنان بیداد می کند که خانواده های بزرگی چون این قلم، به مشکل شکم اطفال شان را نیم شکم ساخته می توانند، بیکار ساختن ها، به بهانه های گوناگون متأثر از درگیری های درونی باند های قدرت، امنیت شغلی تمام مأموران و مستخدمان دولتی را از بین برده است، کسی صدایش بلند نمی شود.

۳- فساد در تمام اشکال آن از فساد اداری گرفته تا فساد اخلاقی و در یک ولایت بیش از ۵۵۰ شاگرد را مورد اذیت و آزار جنسی قرار دادن، تجارت سکس بالای زنان زندانی و دربند، اختلاس های میلیونی، تقلب در انتخابات های کذائی و تقلبی، رها کردن صد ها تن از جنایتکاران طالبی حتا در قد و قامت "انس حقانی" و شرکاء، تضمین و تأمین مصارف حیاتی جنایتکاران "داعش" خلاصه کلام زیر پای نمودن تمام ارزش های فرهنگی جامعه انسانی، همه اینها کمترین صدا و حرکتی را در جامعه ما به وجود نمی آورد.

هموطنان گرامی!

آیا با مشاهده همه اینها بر تمام خاک کشور خاک و یا خاکستر مرده پاشیده اند که این چنین همه به خصوص روشنفکران ما خاموش و بی صدا نظاره گر اند و یا این که ما همه بدون استثناء مردگان متحرکی هستیم و کشور در کل گورستان ما است.

هموطنان گرامی!

این وطن از ماست، جهت حفظ آن پدران ما خون داده اند و خود نیز در حد توان جهت حفظ و سربلندی آن از جان مایه گذاشته ایم نمی توانیم و حق نداریم برای نجات از وضعیت کنونی منتظر خضر کاذب دیگری باشیم. باید خود پای به میدان نبرد گذاریم و حیاتی را برای خود و هموطنان خود اساس گذاریم که شایسته یک انسان آزاد و آگاه است.

سرکها ما را می طلبد!!